

disti naturam, largire et gratiam. Prætere lumen tuum in umbris ignorantie palpitantibus, quærentibusque te. Reuoca nos ab erroribus. Porrige dexteram tuam infirmis, non ualentibus te sine peruenire ad te. Ostende te ipsum his, qui nil petunt præter te. Rumpes nubes uanarum fantasiarum, quæ mentis aciem non sinunt intueri te, eo modo, quo te inuisibilem uideri permittis desiderantibus uidere faciem tuam, quietem suam, finem suum, ultra quem nil appetunt, quia ultra nichil est, summum bonum, superessentiale. Non reperi in Soliloquiis, Meditationibus, Manuali &c. quæ Augustini, Anselmi, Bernardi nomine feruntur. Quid igitur, si Boetii forent $\sigma\omega\lambda\omicron\mu\epsilon\nu\alpha$, quem plura lucubratum constat, quam quidem ad nos peruenire? Verba recitata: qui dedisti naturam, largire et gratiam, ingerunt animo ea, quæ Petr. Bertius in Praef. ad edit. cit. pluribus arguit, quinque uidelicet Libris de Consolatione Philosophiæ addendum a Boetio fuisse Sextum, qui consolationis argumenta sublimiora e Doctrina Christi peteret.

CCCCLX.

U. 537 Codex membræneus lat. Sec. XIII. Folior. 36. 4. nitide, sed multis pro Scholasticorum more compendiis exaratus, et quondam Icti nostri J. Alex. Brassicani, dein Episcopi Job. Fabri $\kappa\tau\eta\nu\alpha$ Commentarios in mox relata Opuscula Boetii continet autore Gilberto de Porreta acutissimo Viro,

inter quatuor Galliae Labyrinthos censo, et Picavii Patriæ suæ usque ad an. mortis 1154. Episcopo, qui in Edit. Basil. 1556. post singula Opuscula sunt impressi. Atque cum his contulimus Exemplar nostrum, integrumque deprehendimus usque ad Opusculum IV. ante cuius medium Librarius manus sustulit in iis verbis: *per quam usu multorum dicimus diuersam esse naturam* — —, quæ leguntur edit. cit. 1556. p. 1231. Innotuit autem: *Libros questionum anitii quos exhortationibus precibusque multorum suscepimus explanandos &c. Particulæ Textus Boetii columellis distinguuntur. Quæ graeca adferuntur, literis latinis expressa sunt. Lectio valde adcurata est. In Prooemio tamen universali emendo penitus strangulare pro transgulare, in Prooemio L. I. Codex quidem habet in cenis Sophistarum, sed præferendum, quod legunt Edita, in scenis, cum mox fiat Menandri mentio; in fine tamen Prooemii L. III. melius uideri possit e Codice: *intelligentiam ejus adduxit, quam admisit.* &c. In Fidei Professionem Boetii non uideatur Gilbertus commentatus fuisse.*

CCCCLXI.

U. 275 Codex membræneus lat. Sec. XIV. Folior. 179. f. per duas columnas admodum minute, verum nitide descriptus et minio distinctus multa complectitur, quæ hoc ordine evolvuntur: I. *Incipit liber boetii de trinitate.* Puta IV. Opuscula: *Quomodo Trinitas est unus*